

מ"ת 3874/06/19 - מדינת ישראל נגד רביע איבדאח

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3874-06-19 מדינת ישראל נ' איבדאח(אסיר)

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד תומר יצחקי
נגד
משיב רביע איבדאח (אסיר)
באמצעות עו"ד יניב אלון,
מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 11.6.19, בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה, סרוב לבדיקת שכרות, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע פחות מ-6 חודשים, נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, ונהיגה ברכב ללא ביטוח**.
2. הטענה העובדתית היא שביום 11.6.19, סמוך לשעה 3:30, נהג המשיב ברכב פרטי, מסוג "יונדאי", מ.ר. אאאא, בשפרעם, בהיותו שיכור, לאחר שסרב לבצע בדיקת שכרות. מפיו של המשיב נדף ריח של אלכוהול, הופעתו הייתה מרושלת והוא סרב לבצע בדיקות מאפיינים. המשיב נהג כשהודע לו שהוא פסול בתתע"א 4010-01-19, מיום 4.2.19, למשך 27 חודשים, והפקיד את רישיונו. המשיב נהג ברכב שנמסרה לגביו הודעת איסור שימוש על ידי בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעה. המשיב נהג ללא רישיון נהיגה תקף, מיום 15.5.19, וללא תעודת בטוח תקפה.
3. המבקשת טוענת שברשותה ראיות לכאורה להוכחת האשמה, למשיב הוסברה מהות הסרוב, המשיב הפקיד את רישיונו, ומכאן שידע על הפסילה, בהודעתו במשטרה הודה בעבירות המיוחסות לו, והתנהגותו של המשיב בארוע, מלמדת על מסוכנותו. המשיב נוהג משנת 2013 כשלחובתו 7 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה, מיום 4.2.19, בגין נהיגה בשכרות, בריכוז של 525 מ"ג, מיום 5.1.19, בעטיה נדון ל-27 חודשי פסילה. המשיב, צוין, נהג בהיותו שיכור ובפסילה, כחמישה חודשים בלבד, לאחר ביצוע העבירה הקודמת. רישומו הפלילי כולל 3 הרשעות קודמות, בגין עבירות אלימות, האחרונה מיום 28.7.15, בין היתר, בגין שוד מזוין, תקיפה וחבלה ממשית וקשירת קשר לביצוע פשע. נוכח האמור, יש להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

4. ב"כ המשיב טוען, מנגד, שבהודעתו לא הודה המשיב במיוחס לו. המשיב אמנם הודה בנהיגה, בפסילה

עמוד 1

ובהפקדה, אולם ציין, שבעת החקירה, משהוסברה לו משמעות הסרוב, הסכים להבדק. נטען שמהמשיב נשללה זכות ההיוועצות, ולא נערך תיעוד חזותי/קולי, שנדרש על פי פסיקת בית המשפט העליון. בנסיבות אלה לא ניתן יהיה להשתמש בהודעתו החלקית ועל כן היא גם אינה נדבך שניתן להתבסס עליו לעניין ראיות לכאורה. עוד נטען שהליך בדיקת הינשוף לא היה חוקי. על פי פקודת התעבורה, מותר לעכב למשך חצי שעה בלבד, כשאין חשד לנהיגה בשכרות. מדוח העיכוב, ומדוח הפעולה של עד תביעה 2, ניתן ללמוד שתחילת העיכוב הייתה בשעה 3:30. בסעיף 8 לדוח פעולה באכיפת אסור נהיגה בשכרות, צוינה השעה 4:15. היינו, למעלה מחצי שעה לאחר תחילת עיכוב, עדיין היה המשיב בהליך של בדיקת מאפיינים, ורק אז, לכאורה, הוסבר לו עניין הסרוב. בדוח העיכוב הוא עוכב עקב עבירה של נהיגה בפסילה ולא של נהיגה בשכרות ו כך גם עולה מדוח הפעולה של עד התביעה השני, ומכאן שלא ניתן היה לעכבו מעבר לחצי שעה. הוצגו שני מזכרים של השוטר חי שטרית. האחד, מיום 11.6.19, כשהשוטר נותן למשיב הזדמנות שניה, בשעה 5:15, לאחר שסרב, לכאורה, בשעה 4:15. התובע ביקש אף הבהרה מהשוטר לעניין זה. הדבר מעיד שנפל פגם בבדיקה הראשונה. לא ברור מדוע ניתנת לו הזדמנות שניה לביצוע הבדיקה. בשעה 6:06, בעת חקירתו, הוא מסכים לבדיקה, משהבין את משמעות הסרוב, אם כן, מדוע סרבו לתת לו לבצע אז.

אשר למסוכנות, צוין שהרשעתו בעבירה בשכרות, הייתה בהיעדרו. אין לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

ב"כ המשיב הציע שני מפקחים, אביו, מר סביח איבדאח, ואמו, גס' סנא אבדאח. אביו, עובד בנגרות, בין השעות 16:00 - 9:00, וציין שבשעות אלה תפקח על בנו אשתו. אמו של המשיב, עקרת בית, אם ל-9, 3 מהם בבית, בני 24-25. האם ציינה שמוכנה לתת הזדמנות לבנה ומודעת לכך שהמעצר עלול להמשך זמן רב. לדבריה, בעת שלא תהיה בביתה, יפקח על בנה בעלה.

ב"כ המבקשת ציין שמדובר בבני משפחה, אביו ואמו של המשיב, שברצונם לסייע לבנם, שניהם לא התייחסו לעבירת השכרות, המיוחסת למשיב. החלופה שהוצעה אינה הדוקה דיה, ואין בה כדי לאיין המסוכנות.

ב"כ המשיב, טען, מנגד, שבדרך כלל המפקחים הם בני משפחה, ואין בכך כל דופי. ניכר מדברי האם שמדובר בדמות סמכותית, ובנסיבות אלה ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות פיקוח, במעצר בית מלא, ובערבויות.

6. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש מקום לבחון בתיק זה היתכנות לאיזוק אלקטרוני, בפיקוח המפקחים שהוצעו.

ראיות לכאורה

7. עיון בחומר החקירה מעלה שקיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, וכן לגבי קיומה של עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב.

אפנה בעניין זה למסמכים הבאים:

דוח פעולה שך השוטר תאופיק מחשי. מהדוח עולה שבשעה 3:30, הבחין ברכב שמשמיע רעש חזק של מוזיקה,

סימן לו לעצור, בדיקה העלתה שתוקף רישיון הנהיגה של הנהג, שזוהה במסוף כמשיב, פג, ביום 15.5.19, והוא נוהג בפסילה, מיום 4.2.19. הרכ הורד מהכביש ביום 4.6.19. מהמשיב נדף ריח חזק של אלכוהול והוא מסר: "תעזור לי אני פסול נהיגה. תפסו אותי בשכרות. אל תעשה לי בעיות. הרכ מורד מהכביש תעשה הכל אבל אל תקח אותו לתחנה". המשיב סרב לבדיקת נשיפון וינשוף. מהנוסע שלידו, לואי חטיב, נדף ריח חזק של אלכוהול. הנוסע מסר: "אני מסרתי לרביע את המפתחות מכיוון שרביע רצה לנהוג". ברכ היו בקבוקי בירה ריקים, זרוקים על הכסא האחורי. שניהם עוכבו לחקירה. צוין קשר עין רציף מזהו הרכ ועד עצירות וזיהוי הנהג.

מדוח הפעולה של השוטר ראיף נמירי עלו דברים דומים.

מהודעת לואי חטיב, עולה, שהמשיב ידע, לכאורה, שהרכ הורד מהכביש. כשנשאל חטיב האם שתי משקה אלכוהולי, השיב ששתי "כמה בירות, עם רביע". חטיב ציין שהמשיב נהג ברכ.

מהודעתו של המשיב במשטרה עולה שהודה, לכאורה, שנהג ברכ, בעת האירוע. כשנשאל לגבי שתי אלכוהול, השיב ששתי "2 בריזר". כשנשאל האם הוא פסול, השיב שכן וציין שהפקיד את רישיונו. כשנשאל מדוע סרב לדרישת שוטר לבצע בדיקות ינשוף, נשיפון, השיב: "בהתחלה סרבתי ועכשיו אני מוכן לעשות". יצוין שהשוטר הסביר לו שבשלב זה מאוחר לבצע את הבדיקה, היות שלא היה בקשר עין רצוף, וסרב לדרישתם. המשיב הודה שרישיונו אינו תקף.

מזכרו של השוטר חי שטרית, מיום 11.6.19, שלפיו, ביקש מהמשיב לבצע בשעה 5:15 בדיקת ינשוף ואף הוציא בדיקת נשיפון. צוין שנדף מפיו של המשיב ריח של אלכוהול, הוסברה לו משמעות הסרוב, וסרב לבצע את הבדיקה.

מזכר נוסף של השוטר שטרית, מאות היום, שלפיו, נתן הזדמנות נוספת למשיב לבצע בדיקת נשיפון וינשוף, והוא סרב, לאחר שהוסברה לו משמעות הסרוב.

מדוח עיכוב עולה שהנהג פסול לנהיגה והרכ הורד מהכביש.

מטופס שימוע לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכ, עולה שהמשיב מסר: "אני מצטער".

מדוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות עולה שהמשיב סרב לבדיקת נשיפון וינשוף, שתי בירה, מפיו נדף ריח של אלכוהול, הופעתו מרושלת, וברכיב ההתנהגות נרשם "מקלל שהבין שהולכים איתו עד הסוף". מבחני מאפיינים סרב לבצע. בתחקור מסר המשיב ששתי בירה עם לואי חטיב וברכ נמצאו בקבוקי בירה ריקים.

מצילום רישיון הרכ עולה שהרישיון בוטל על ידי בוחן תנועה. צורפה הודעת איסור שימשו ברכ מיום 4.6.19.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות, אני סבורה שקיימות די ראיות, בשלב זה, להוכחת המיוחס למשיב. טענות הסנגור מקומן להליך העיקרי, בו תבחנה הראיות באופן מעמיק ויסודי.

מסכנות

8. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות, הכוללות עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות (סרוב), נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, וללא תעודת בטוח. המשיב שב ונהג בפסילה, לאחר ש-4 חודשים קודם לכן נפסל, בגין עבירה חמורה של נהיגה בשכרות.

המשיב נוהג משנת 2013, ולחובתו 7 הרשעות, האחרונה, מיום 4.2.19, בגין נהיגת רכב בשכרות, בגינה נפסל רישיונו לתקופה של 27 חודשים, ופסילה מותנית, בת 8 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס. לחובתו 2 הרשעות בגין רישיון נהיגה שפקע, משנת 2017, הרשעה בגין איסור שימוש ברכב שאינו תקין, משנת 2014, נהיגה בחוסר זהירות, משנת 2014, ונהיגה כנהג חדש צעיר, מעל 2 נוסעים, ללא מלווה, משנת 2014.

רישומי הפלילי כולל 3 הרשעות, בין היתר, בעטיין של עבירות של שוד מזוין, קשירת קשר לעשות פשע, הדחה בחקירה, תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים, משנת 2015, בגין נדון למאסר בופעל לתקופה של 34 חודשים, ועבירה של תקיפה סתם, משנת 2010. ברישום המב"דים, לחובתו תיק, מיום 30.4.19, בגין עבירות, לכאורה, של איומים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, והעלבת עובד ציבור. כן לחובתו עבירה של שוד מזוין, מיום 30.12.13, בגינה הוגש כתב אישום נגדו.

8. מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו הפלילי והתעבורתי. בענייננו, נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה שנעברה 4 חודשים לאחר שנפסל, ונלוות לה עבירות של נהיגה בשכרות(סמים) ונהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש.

עיון בראיות שהונחו לפני מעלה שהמשיב הודה, לכאורה, בחקירתו, בעבירות המיוחסות לו. הנוסע שלידו, הודה גם הוא, לכאורה, שהמשיב נהג. בעת עצירתם על ידי השוטרים, נדף מפיהם ריח של אלכוהול, ושניהם מסרו, לכאורה, שהם שתו בירות. ברכבם נמצאו בקבוקי בירה זרוקים וצוין שהופעתו של המשיב הייתה מרושלת. המשיב לא שיתף פעולה עם השוטרים, ועל אף שניתנו לו, לכאורה, 2 הזדמנויות לביצוע בדיקת השכרות, סרב לבדיקה, לאחר שהוסברה לו, לכאורה, משמעות הסרוב. כן סרב לבצע מבחני מאפיינים לבדיקת שכרות.

התנהגותו של המשיב מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

9. עם זאת, על פי סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"]], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב פחותה. כן יצוין שלרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

10. לא נעלמה מעיני המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, שבחר לשוב ולאחוז בהגה, לכאורה, כשהוא בפסילה, בשכרות, ללא ביטוח וכשרישיון פקע ועל הרכב נמסרה הודעת אי שימוש.

11. הסנגור הציע חלופת מעצר בית, בבית הוריו, ובפיקוחם והעידם לפני. לא נעלמה מעיני שמדובר בהוריו של המשיב, שיש להם אינטרס לסייע לבנם. עם זאת, התרשמתי שבנסיבות העניין, שבפיקוח אלקטרוני על המשיב, בליווי פיקוח הוריו, ניתן יהיה לאיין את מסוכנותו.

12. לפיכך, אני מורה על קבלת חוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני, בדבר אפשרות לפיקוח במתקנם.

חוות הדעת תוגש ככל הניתן עד ליום 19.6.19

התיק נקבע להמשך דיון ליום 20.6.19 בשעה 11:00.

איש הקשר של המשיב איבדח נסין 05-----, ניתן ליצור קשר גם באמצעות הסנגור עו"ד אלון נייד 054-3058511, פקס : 04-8268373.

יובהר שככל שהמשיב לא ימצא מתאים לפיקוח באמצעות איזוק אלקטרוני, הרי שלא יהיה מנוס מלעוצרו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

בשלב זה המשיב נתון במעצר עד החלטה אחרת.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.